

Behandling, hvor jo ogsaa de andre Ordførere vil tage Ordet vedrørende denne Side af Sagen.

N. Johan Laursen: Der har fra enkelte af Ordførernes Side været nævnt, at Valutacentralen ved de Tilladelser, den har givet til Handelen med fremmed Valuta, og i de Tilfælde, hvor den har undladt at give Tilladelse, maaske ikke altid har truffet det rette. Der er i og for sig heller ikke saa meget at sige til, at en saadan lille Kreds af Mænd, naar den faar en saa stor Myndighed, maaske ikke i første Omgang kan finde den Grænse, som den skal sætte for, om en saadan Tilladelse kan gives eller ikke kan gives. Men det maa vel da ogsaa være tilladt at gøre opmærksom paa, naar man mener, at Forhandling med fremmed Valuta er undraget en enkelt Institution, som de naturlige Forhold dog maaske berettiger til at have en saadan Tilladelse. Jeg tænker her paa en Institution som Kolding Folkebank. Denne Bank har haft en efter Provsforhold meget stor Omsætning af fremmed Valuta, og det er ikke som Følge af Spekulation eller af, at man har villet gøre sig en Ekstrafortjeneste i vanskelige Tider ved at handle med fremmed Valuta, men det er en Omsætning, som hviler paa Behovet i den By og Egn, hvori Banken har sin Virksomhed. Der har været Trang til en saa stor Omsætning af Valuta, og det har haft sin store Betydning ikke blot for selve Banken, men ogsaa for Byen og Omegnen, at der har været den lettest mulige Adgang til at erhverve den fremmede Valuta, som Handelen og Omsætningen trængte til. Jeg vil derfor, idet jeg ikke skal forlænge Debatten ved at komme ind paa Enkeltheder, gerne henstille, at det maatte blive taget under fornyet Overvejelse, om denne Bank med den betydelige Omsætning — jeg tror, det drejer sig om en Omsætning af over en halv Snes Millioner — kunde faa Tilladelse til at have denne naturlige Forretning, især da der er givet Tilladelse til Banker, som har en betydelig mindre Omsætning. Det var denne Henstilling, jeg gerne vilde tillade mig at fremsætte, og jeg beder om, at den maa blive taget under Overvejelse af Valutacentralen, eventuelt af den højtærede Statsminister.

Statsministeren (Stauning): Med Hensyn til Lovforslaget, saaledes som det nu foreslaas ændret, kan jeg bekræfte, hvad

der blev sagt af det ærede Medlem Hr. Rode: at de foreliggende Ændringer er Resultatet af et Samarbejde mellem det Parti, jeg tilhører, og det radikale Venstres Medlemmer i Udvalget, og at der fra begge Sider er givet Bidrag til Affattelsen, saaledes at det er det Resultat, om hvilket de to Partier ogsaa her i Salen har kunnet samles, at man foreslaar Lovforslaget affattet saaledes, som det nu foreligger. Ogsaa jeg kan tiltræde Forslaget i den her foreslaade Form. Jeg har jo paa Forhaand haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med de Ændringsforslag, der ønskedes indføjet. Jeg har det Indtryk, at selv om de paa nogle Punkter ændrer Lovforslaget, er alligevel den Hovedlinie, der var raadende i det oprindelige Lovforslag, bibeholdt. De Opgaver og Formaal, det var tænkt, at Valutacentralen skulde beskæftige sig med, er fremdeles det Omraade, paa hvilket den udvidede Bestyrelse skal føre sine Forhandlinger og træffe sine Beslutninger sammen med Ministeren.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Pürschel opfatter sin Stilling saaledes, at han trods god Villie er blevet sat udenfor disse Forhandlinger. Jeg har ikke tidligere troet, at en saadan Opfattelse med Rette kunde gøres gældende, og jeg vil ogsaa fremdeles vægre mig ved at tro, at det er rigtigt. I alt Fald har Ministeren ingen Andel i denne Adfærd overfor det ærede Medlem. Hvis det ærede Medlem og hans Parti havde tilkendegivet Udvalget eller overfor Ministeren, paa hvilke Punkter hans Parti maatte ønske Hensyn taget, for at det kunde komme med i Forhandlingen, vilde alt Hensyn selvfølgelig være blevet taget ogsaa til det konservative Partis Repræsentanter og de Ønsker, de maatte have fremsat. Det gælder navnlig i denne Sag, hvor det for mig bestandig har staaet som særdeles vigtigt, om der kunde gennemføres en saadan Adgang til Iværksættelse af Foranstaltninger, som man Gang paa Gang fra snart sagt alle Sider har været enig om var ønskelige, og selvfølgelig har jeg jo ogsaa haft den Opfattelse, at den videst mulige Tilslutning til eventuelle Foranstaltninger var ønskelig. Derfor kunde det ikke i min vildeste Fantasi falde mig ind at gøre noget som helst med det Formaal at sætte de Konservative udenfor en saadan Forhandling; tværtimod, det maatte være Ministeriets Ønske at drage helst alle Partier med ind i Forhandlingen om og Afgørelsen af, paa hvilken Maade man skulde søge at skabe Mulighederne for Valutaforanstaltninger,